

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ
ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

A.1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε λοιπόν από τον κίνδυνο, προστατέψτε την πατρίδα. Μην έχετε εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της πόλης. Να αποβάλετε την αυτοπεποίθηση που είναι υπερβολική σε σας. Μην πιστέψετε πως θα ενδιαφερθεί κανείς για την πατρίδα, αν εσείς οι ίδιοι δεν φροντίσετε για την πατρίδα. Θυμηθείτε ότι κάποτε η πολιτεία βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο!

Στον Λατινικό πόλεμο, ο Τίτος Μάνλιος, ύπατος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν κάποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να απέχουν όλοι από τη μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη του, αν μετά από κάποια χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ, πατέρα, προτιμώ να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας προέβαλε σ' αυτήν το εξής ψεύτικο επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω ότι δεν θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί, λοιπόν, δεν φοβάσαι μήπως αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;»

B.1. prope: proxime
oribus: opes
nimia: magis nimia
neminem: nullius
ipsi: ipsi
extremo: extero
discrimine: discrimina
nobili genere: nobilia genera
exercitui: exercitibus
omnes: omni
illa: illud
pater: patrum
istae: istarum
te: sibi

B.2. habemus: habento
cavete: cautum, cautu
tutamini: tutantem, tutaturum, tutatum
nolite: nolles
deponite: deposuerit

natus: nasci
abire: abibunt
edixit: edic
abstinerent: abstineant
mallet: mavultis
obiecit: obicereris (-re)
faciant: fiant

Γ.1.α. oribus: αφαιρετική οργανική μέσου στο *confidere*
vobis: δοτική προσωπική κτητική στο *est*
neminem: υποκείμενο στο *απαρέμφατο consulturum esse* (ετεροπροσωπία)
patriae: δοτική προσωπική χαριστική στο *consulturum esse*
fuisse: αντικείμενο στο *mementote*, ειδικό *απαρέμφατο*, ετεροπροσωπία
bello: αφαιρετική του χρόνου στο *praefuit*
genere: αφαιρετική της καταγωγής στο *natus*
aliquot: επιθετικός προσδιορισμός στο *annos*
cana: κατηγορούμενο στο υποκείμενο του *mallo, ego*, που εννοείται, με συνδετικό το *esse*.
illi: έμμεσο αντικείμενο στο *obiecit*
te: αντικείμενο στο *faciant*

Γ.1.β. cavete: nolite cavere
ne caveritis

Γ.2.α. *quin ... nolis*: πρόταση του *quin*, ως αντικείμενο στο ρήμα *non dubito*. Εισάγεται με τον σύνδεσμο *quin*, επειδή το ρήμα εξάρτησης έχει άρνηση, και εκφέρεται με υποτακτική, επειδή το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος εξάρτησης. Πιο συγκεκριμένα, ισχύει η ιδιομορφία στην ακολουθία των χρόνων (η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Ισχύει ο συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης). Η πρόταση εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*nolis*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*non dubito*).

Γ.2.β. *natus: qui natus est (erat)*
cum abiret: abiens

Γ.2.γ. *Utrum post aliquot annos cana esse mavis an calva?*
Mavisne post aliquot annos cana esse an calva?
Post aliquot annos cana esse mavis an calva?